

Vítá Vás Římskokatolická duchovní správa ve Vysokém Mýtě
Bohoslužby od 23. září do 30. září 2018

NEDELE 23. ZÁŘÍ – 25. NEDELE V MEZIDOBÍ

07:30 – mše sv. v kostele ve Slatině (PPM)

09:00 – dětská mše sv. v chrámu sv. Vavřince (PPM) **ZA HELENU ČERNOU**

10:30 – mše sv. v kostele na Vraclavi (PPM)

13:30 – mše sv. v kostele na Knířově (P. Buriánek)

PONDĚLÍ 24. ZÁŘÍ – PONDĚLÍ 25. TÝDNE V MEZIDOBÍ

17:00 – mše sv. v Penzionu (PPM)

ÚTERÝ 25. ZÁŘÍ – ÚTERÝ 25. TÝDNE V MEZIDOBÍ

STŘEDA 26. ZÁŘÍ – STŘEDA 25. TÝDNE V MEZIDOBÍ

13:30 – bohoslužba slova v LDN Žižkova (PPM)

16:45 - Výstav Nejsvětější Svátosti v chrámu sv. Vavřince ve VM, společné modlitby (pí Loskotová)

17:30 - mše sv. v chrámu sv. Vavřince ve VM (PPM)

ZA RODIČE A PRARODIČE VAJMAROVY, ZAVŘELOVY A OSTATNÍ PŘÍBUZNÉ

ČTVRTEK 27. ZÁŘÍ – PAMÁTKA SV. VINCENCE Z PAULA, KNĚZE

PÁTEK 28. ZÁŘÍ – SLAVNOST SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA státní svátek

09:00 – mše sv. v chrámu sv. Vavřince ve VM (PPM)

SOBOTA 29. ZÁŘÍ – SVÁTEK SV. MICHAELA, GABRIELA A RAFAELA, ARCHANDĚLŮ

11:00 – mše sv. v chrámu sv. Vavřince ve VM, svátost manželství Barbory Michalové a Víta Vančury (PPM)

16:00 – mše sv. s nedělní platností v kostele v Zámrsku (PPM)

17:30 – mše sv. s nedělní platností v chrámu sv. Vavřince ve VM (PPM)

NEDELE 30. ZÁŘÍ – 26. NEDELE V MEZIDOBÍ

09:00 – mše sv. v chrámu sv. Vavřince (PPM) **ZA RODINU OLŠINOVU A JETMAROVU**

10:30 – mše sv. v kostele na Vraclavi (PPM), křest V. Míška 13:30 – mše sv. v kostele na Knířově (PJK)

INFORMACE A DALŠÍ NABÍDKY

- ✚ V zadní části kostela ve Vysokém Mýtě si můžete pravidelně zakoupit za 15 Kč poslední číslo **Katolického týdeníku**.
- ✚ **Po 24.9., 18:30-20:30: Seminář obnovy v Duchu Svatém, 1. setkání na téma: Co je seminář obnovy v Duchu Sv.?** Doporučujeme si s sebou přinést sešit na poznámky. Celkem je nahlášeno 21 účastníků.
- ✚ S nabídkou **květinových darů** se obračejte do středy 26.9. na paní Smolákovou (tel.606 680 687).
- ✚ **Ne 30.9.:** mimořádná sbírka při mši sv. určená **na podporu hnutí domácí hospicové péče v diecézi**
- ✚ **Ne 30.9.:** v zadní části kostela ve Vysokém Mýtě si můžete po mši sv. zakoupit **kalendáře na rok 2019**.
- ✚ **Hodiny NÁBOŽENSKÉ VÝCHOVY ve Vysokém Mýtě** budou probíhat každé pondělí na faře takto:
13:30 – 14:15 (1. – 3. třída), 13:30 – 14:15 (4.-5. třída), 14:20 – 15:05 (6.-7. třída), 15:30 – 16:15 (8.třída)
Knířov – každý pátek (12:00 – 12:45), **Vraclav** – každý pátek (13:05 –13:50)
- ✚ **Petice pro ochranu manželství:** možnost podepsat podpisový arch v kostele.
- ✚ **Při sobotní a nedělní sbírce při mši sv. dne 15.-16.9.2018 ve VM se vybralo: 5.619,- Kč.** Děkujeme!

POZVÁNKY OD SOUSEDŮ A DALŠÍ INFORMACE:

- ✚ **Út 25.9., 18:30, Bratrská jednota baptistů VM: AGLOW: Za pokojný život bojujeme v myslí.** Hostem bude paní Mirka Chutná z Jirkova, která prožila zázračné uzdravení z nevy léčitelné nemoci.
- ✚ **Čt 27.9. – Pá 28.9., Praha: Národní svatováclavská pouť 2018.**
- ✚ **So 29.9., farnost Radhošť-kostel sv. Jiří v Radhošti, 14:30: posvícenský Koncert pro harfu a varhany** ke 100. výročí založení republiky. Harfa Bronislava Kláblenová, varhany Jiřina Dvořáková Marešová
- ✚ **Animátorský kurz pro mladé lidi v letech 2018-2020.** Pro přihlášení je nutné být věřící, pokřtěný katolík z Královéhradecké diecéze ve věku 16-23 let, který má chuť dělat něco pro druhé. *Přihlášky je možné zasílat do 30.9. na adresu DCM – P. J. Paseka, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové.*
- ✚ **Pá 12.10. – Ne 14.10., poutní dům Králíky: Víkend pro bezdětné manžele.** Setkání, relax, sdílení, 10 párů. *Kontakt: radka.prokop@e-mail.cz, petrakolcavova@gmail.com*
- ✚ **Čt 18.10., Hradec Králové: XIII. diecézní setkání seniorů.** Zveme všechny seniory. Program na téma: Svědectví minulosti, naděje budoucnosti. Program od 9:00 – 15:40 bude probíhat v kostele Nanebevzetí Panny Marie a Novém Adalbertinumu. *Podrobný program viz leták. Přihlášky do 15.10.2018 na tel. 495 063 661.*
- ✚ **Pá 23. – So 24.11., Olomouc – regionální centrum: Konference o evangelizaci.** Přednášky, workshopy, svědectví, čas modliteb, večer chval. *Pro velký zájem bývá plno. V případě zájmu kontaktujte Radku Blajdovou.*

EVANGELIUM: Mk 9,30-37 ... Oni mlčeli, protože cestou mezi sebou rozmlouvali o tom, kdo z nich je největší...

<http://www.katolik.vmyto.cz/>,
tel. 465 420 983,
rkvmyto@tiscali.cz

Připravujeme se na příští neděli (30.9.): 26. NEDELE V MEZIDOBÍ
1. čtení – Nm 11,25-29, 2. čtení – Jak 5,1-6, Evangelium – Mk 9,38-43.45.47-48

Přinášíme ROZHOVOR S JANEM LUKEŠEM, který tuto sobotu přijal v Hradci Králové kněžské svěcení. Primiční mši svatou bude sloužit v neděli 23. září od 14.00 v kostele sv. Michaela Archanděla v Rokytnici nad Jizerou.

Již tuto sobotu budete vysvěcen na kněze. Jak probíhají poslední přípravy? Ohromně se těším, radost se nedá ani popsat, znamená to pro mě naplnění dlouhého čekání. Přirovnal bych to, jako když kluk chodí s holkou, tak já jsem chodil s Pánem Ježíšem docela dost dlouho, když jsem hledal, jestli mě volá ke kněžství... A před deseti lety jsem jasně poznal své povolání. Tak jsem chtěl mít nejradši „veselku“ hned. Ale ono to nejde tak rychle jak u svatby. Musel jsem čekat, často i v takové nejistotě a nezájmu, takže nyní mám velkou radost, že se již brzy dočkám. Poslední přípravy jsou pro mě teď spíše dost praktické, neboť pocházím z Krkonoš, kde mnoho věřících není, velká část přípravy primice je tak na mně a na mém bratrovi. Na exerciciích jsem byl před 14 dny.

K rozhodnutí stát se knězem ale vede dlouhá cesta. Můžete nám tu Vaši cestu přiblížit? Ke kněžství jsem se rozhodoval již od dětství. V naší farnosti Mříčná byli vždy jenom staří kněží, kteří měli často už velké zdravotní problémy. Tak jsem se sám sebe tázal, jestli bych i já neměl svůj život nabídnout Pánu... Často jsem si tuto otázku kladl, ale byl v tom samozřejmě veliký strach. Prosil jsem Pána, aby mi dal jasněji poznat, jestli touto cestou mám jít nebo ne. Můj strach byl doprovázen obavami, neviděl jsem jistotu tohoto povolání a tázal jsem se, zda to není jenom moje domněnka. Prosil jsem Pána, aby mi dal nějaký jasný „kopanec“. A Pán mi požeňnal tím, že 22. ledna 2009, když jsem se účastnil setkání v Centru života mládeže v Příchovicích, tak jsem se tam setkal s jedním slovenským (tenkrát ještě) bohoslovcem, nyní knězem, který mi řekl větu: „**Vidím, že v České republice je hodně povoláných kluků, ale strach vítězí.**“ A to jistě nebylo jenom jeho slovo, ale bylo to slovo od Pána, a já pochopil, že mám ty strachy a nejistoty odhodit a věřit Pánu. V tu chvíli jsem vnímal, že jsem povoláný a mám jít za Ním a zároveň mě naplnila velká radost. Od té doby vždy rád na tento okamžik vzpomínám, neboť takovéto povzbuzení jsem od Pána přesně potřeboval.

Kdo Vás na této cestě nejvíce ovlivnil? Máte nějaké vzory duchovních, kdy jste si řekl: Chci být jako on? Velkým duchovním vzorem pro mě byli již od malička babička a děda, za kterými jsem jezdil do Rokytnice nad Jizerou, kde jsem byl také pokřtěný. Proto jsem si pro svou primici zvolil rokytnický kostel a při primiční mši svaté chci v úctě a vděčnosti pamatovat na své prarodiče. V Rokytnici v té době sloužil P. Josef Mazura, který pro mě byl velkou osobností. Právě díky němu jsem začal zvažovat svoje povolání ke kněžství. On mi dal také důvěru a přizval mě k pomoci s organizováním zájezdů pro mladé. To mě povzbudilo v tom, že když jsme to takto spolu dokázali, že i v tom kněžství bych to mohl zvládnout. Nejen při těchto společných cestách mě hodně otec Josifek oslovil, když jsem viděl, že on myslel především na nás a ne na sebe, dokázal se obětovat pro druhé, a tím mě velice ovlivnil. Svým obětavým životem.

Naopak máte nějaké špatné zkušenosti, kterých byste se rád ve svém kněžském životě vyvaroval? Modlím se, aby mi Pán dal, aby se pro mě nestala kněžská služba rutinou, protože nejvíce mě mrzelo a vadilo u kněží, když jsem u nich neviděl žádnou radost a kněžská služba byla pro ně spíše otravou. Radost ze služby je pro mě velmi důležitá. Já sám chci povzbuzovat lidi a myslím, že z kněží by měla zářit radost a vděčnost, že můžou být kněžími a můžou sloužit. I když vím, že vždy to třeba nejde. Ale kněz má velký vliv na lidi, jak jeho radost, tak i smutek. Proto mě vždy mrzelo, když jsem z těch kněží viděl spíš smutek i utrpení a ne kněžskou radost.

Jak se k tomuto rozhodnutí stát se „rybářem lidí“ postavila Vaše rodina? Moje dozrávání ke kněžství bylo postupné a rodina ho prožívala se mnou. Teď, když je jistota svěcení již na dosah, tak vidím na mé mamce opravdu velikou radost. Můj bratr mi velice pomáhá s přípravami primice a podporu vnímám i od širší rodiny. Ve chvílích těžkostí, které moji cestu provázely, jsem byl vždy moc rád, že se mám kam vracet, rodina a přátelé mě vždy povzbudili a podpořili. Často jsem si nevěřil, nebo mi nebylo věřeno, ale rodina a přátelé mně vždy dali důvěru a ujištění, že stojí o kněze, jako jsem já.

Cesta víry není jen procházka růžovou zahradou. Zažíval jste ve svém životě určité krize, kdy jste si myslel, že Bůh je daleko? A co Vám pomohlo tyto krize překonat? V mé cestě ke kněžství byly různé těžkosti, které mě pomáhali moji vzácní přátelé a rodina překonat. Děkuji za ně Bohu. To byly pro mě Boží doteky lásky a ujištění, že Bůh je v nás, v druhých, ve slovech a činech druhých. Lásky je často hmatatelná. Díky druhým si uvědomuji, jak nás Bůh miluje...

Co je pro Vás v nové službě největší výzvou? Co byste chtěl změnit a na co si dát pozor? Ohromně jsem rád s lidmi, a proto jsem teď moc vděčný, že mohu být ve farnosti Červený Kostelec, která je výjimečná, neboť o naši službu zde stojí spousta lidí. Člověk se musí snažit být otevřený pro všechno a tato velká pestrost se mi líbí. Asi nejvíce rád jsem s rodinami, kterým jsem i věkově nejbliž a kterým bych se chtěl ve své kněžské službě věnovat, povzbuzovat je a podporovat. Navíc si občas zablblnout s dětmi není vůbec špatné. Myslím, že rodiny málokdy slyší naše díky a povzbuzení. Je důležité jim jasně říkat, že si vážíme tohoto velkého úkolu, který na sebe vzaly, neboť každé dítě je nejen velkým darem, ale i velkou zátěží, a tak bych chtěl rodičům vzkázat, že si velmi vážíme toho, co pro své děti vykonávají a že je přivádějí ke Kristu. Chtěl bych matkám a otcům ukazovat velikost a krásu jejich úkolu. A na co si dát pozor? Asi na to, abych si také nechal čas sám na sebe, neboť jinak se bojím, že se svou povahou a se svým zapálením by u mě mohl nastat brzy syndrom vyhoření.

Služba kněze je určitě náročná, ale na jaké koníčky byste si rád vyšetřil svůj volný čas? Ve volném čase rád doháním spánkový deficit a rád si zaspórtuji, či podnikám výlety a rád se setkám s přáteli.

Jaké je Vaše životní motto? Pro jáhenské svěcení jsem si zvolil motto: „**Kdo má dar povzbuzovat, ať povzbuzuje.**“ (Řím 12,8) Poté jsem při přípravě ke kněžství prožíval různé těžkosti a pamatuji si přesně na jeden okamžik. Odehrálo se to 7. května letošního roku, kdy jsem při mši svaté při proměňování klečel, a hlavou se mi honily různé myšlenky, které mě trápily: nejistota se svěcením, dlouhá cesta ke kněžství atd. V momentě, kdy kněz pozvedl proměněnou hostii, tak mi přišlo na mysl, že bych chtěl, aby se mým kněžským heslem stala slova: „**V důvěře k Bohu, v pokoře k lidem.**“

Životopis: Jan Lukeš se narodil 30. 10. 1983 v Jilemnici a vyrůstal v malé podkrkonošské obci Peřimov s dvěma mladšími sourozenci v křesťanské rodině. Vystudoval Střední stavební průmyslovou školu v Semilech. Poté se stal na rok a půl „týmákem“ v Centru života mládeže v Příchovicích v Jizerských horách. Od roku 2005 spolupracuje jako redaktor s ministrantským časopisem Tarsicius. Ve svém volném čase se aktivně věnuje společenství mládeže Vavříneček na Jilemnicku. Rád také vykonával kostelnickou službu ve své rodné farnosti Mříčná. S velkým záplem se význačně podílel na opravě kostela ve své rodné farnosti, zvláště v letech 2006-2009. V roce 2010 vstoupil do semináře, 16. 7. 2016 přijal jáhenské svěcení v Hradci Králové. Rok působil v misijní oblasti Vysoké Veselí na Jičínsku a okolí, od 1. srpna roku 2017 je ve farnosti Červený Kostelec. V letošním roce ukončil studium na Katolické teologické fakultě v Praze. Více info na: primicejendy.cz (Převzato z www.cirkev.cz)